

קבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ט באדר תשפ"ה - (29.3.25)

פְּתָאוֹם נָפַל עָלַי אָבִיב
יֵשֶׁר מִן הָאָוִיר
פְּתָאוֹם בָּכַל הַסְּרָחִיבִים
צוּעֵק יָרוֹק בְּהִיר
אֵילָן גּוֹלְדֵהִירֶשׁ

שבת פרשת פקודי ומברכין החודש

צאת השבת - 19:36

כניסת השבת - 18:39

תפילות השבת

18:39 - הדלקת נרות

רבע שעה לאחר הדלק"נ- מנחה וקבלת שבת.

שבת

6:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת.

8:00 - שיעור בין המניינים.

08:30 - שחרית בבית הכנסת.

לאחר התפילה שיעורו של יאיר לסלוי.

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

19:36 - צאת השבת

17:35 - סדרת שיעורים מפי הרב אילעאי תתחיל בשבת פרשת ויקרא

תפילת מנחה בימי החול – 18:55

מלך טוב !!!

לחנה ויובל נחליאל על ההודעה ההמשמחת של **תואם** ובח"ל יובל כי יש בכוונתם לבוא בברית הנישואין.

ליהודה ואילה אפרתי – לבת המצווה של **לוטם**, בת עפרה וגלעד.

המתמטיקה של המשכן

ובין הוודאי למשוער ומוכיח
שהמתמטיקה לא כזו
מושלמת כמו שחשבנו.

חלוקה דומה אנחנו מוצאים גם בין מתמטיקה לבין אמנות: לאמן יש דרור ליצור לפי צו ליבו, המתמטיקאי כפוף לחוקי המתמטיקה הנוקשים. המתמטיקה היא אובייקטיבית בעוד האמנות היא סובייקטיבית, ולכן אין מקום ליצירתיות מתמטיקה. גם כאן ניתן למצוא אסכולות שונות הטוענות אחרת, הרואות במתמטיקה תוצר תרבותי, הבנייה חברתית, ולא רק מערכת של אקסיומות.

לכן, מעניין לראות את השילוב המשונה שנעשה במשכן בין אמנות ומתמטיקה. הקמת המשכן הייתה מתמטית למדי. ההוראות היו ברורות מאוד – המידות ניתנו באופן מספרי, כך וכך אמות אורך ורוחב. הכל היה חייב להיות מאוד מדויק. כך גם הקטורת, אם שינה אחת מכל סממניה חייב מיתה. מדובר במערכת הוראות מאוד קשיחה, מתמטית, לא ניתנת לשינוי. ואולם, משה נותן את מלאכת המשכן לאנשים היצירתיים ביותר, לחכמי הלב. וכאן עולה התמיהה, מדוע צריך אנשים חכמי לב ליצירת דבר כה תבניתי? האקדמיה לאמנות הידועה ביותר בישראל נקראת על שמו של בצלאל, יוצר כלי המשכן, אבל כל מה שהוא עשה בעצם היה לעקוב אחרי הוראות – האם זו נחשבת אומנות?

מה ההבדל בין מתמטיקה למוסר? ובכן, אם אטען שדבר מה הוא "מוסרי", אפתח פתח לכמה דעות שונות. אם אטען שדבר מה הוא "טוב", מן הסתם אשמע השקפות אחרות ופרשנויות מגוונות. אך אם אטען שחמש ועוד חמש שווים לעשר, איש לא יפצה פה ויתווכח עם הטענה. מדוע? התשובה המקובלת היא שמתמטיקה מייצגת עולם של אמיתות מוחלטות, של חוקיות ברורה וחד-משמעית, בעוד שתחומים דוגמת אתיקה ומוסר נתונים לפרשנות אנושית סובייקטיבית.

אולם בשנת 1931 פרסם קורט גדל, מתמטיקאי ולוגיקן אוסטרי, מאמר המערער על הנחת היסוד הזו, במסגרתו הוא הציג את מה שכוונה לימים "משפטי אי-השלמות של גדל" לפיהן גם במתמטיקה, מבצר הוודאות, קיימות מגבלות. אם עד לזמנו האמינו כי כל טענה מתמטית ניתנת להוכחה או להפרכה - לפי משפטי אי השלמות של גדל, קיימת אופציה שלישית, טענות מתמטיות אשר לא ניתן להוכיחן ולא ניתן להפריכן.

לא ניכנס לעומקם של משפטי אי השלמות (מהסיבה הפשוטה שאיני מתיימר להבין בתחום לעומק), אך גם בהבנה שטחית אפשר להסיק שגדל ערער על הודאות האבסולוטית בהוכחת טענות במתמטיקה ובכך גם על הדיכוטומיה הנהוגה בנושא זה בינה לבין תחומים אחרים במדעי הרוח והחברה. גדל בעצם מטשטש את הגבול בין המוחלט ליחסי

עיניהם. למרות זאת, הם עשו כפי שנסטוו, בדיוק במידה המבוקשת ובהתאם להוראות. ישנה תפיסה לפיה אמנות חייבת להיות חתרנית, פורצת גבולות ונועזת. חכמי הלב של המשכן מלמדים אותנו, שלפעמים דווקא לעשות מה שצריך, בלי להכניס את הפרשנות הסוביקטיבית והשקפת העולם האישית – זו האמנות הגדולה מכולם.

לפי האמור בפרשתנו, התשובה היא חיובית – "וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְהָיָה עֹשֵׂה אֹתָהּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' כִּן עָשׂוּ וַיִּבְרָךְ אֹתָם מֹשֶׁה" – משה מברך את היוצרים על שלא שינו מדעתם – ודאי היו לאנשים היצירתיים ביותר בעם רעיונות משלהם כיצד יש לעצב את המשכן וכליו, ודאי עמד בפניהם הפיתוי לכופף את חוקי המתמטיקה וליצור את הכלים לפי ראות

צאתכם ובוטחכם באל!

ברכת הצלחה רבה לאריאל טחן עם גיוסו לצה"ל, לנח"ל.
ברכת הצלחה רבה ליובל אלטמן עם גיוסו לצה"ל, לצנחנים.
עלו והצליחו.

גאיו, אלהים ומעריכים – ועזת לעירי.

ברוכים הממשיכים בקבוצת יבנה / בעז בלנקשטיין

בשמחה רבה אנו מעדכנים כי בימים אלו, משפחה נוספת מסיימת את מסלול העצמאות הכלכלית ומתחילה את מסלול הקליטה בקיבוצנו. שרון וגדיאל גולדמן ליברמן, עם בנם שחר (בן 3 חודשים). שרון היא בתם של אתי ושמוליק ליברמן. המשפחה מתגוררת בבית מס' 13. שרון תעבוד בגיל הרך, וגדיאל עובד כמהנדס מכונות בחברת ZCM. קליטה נעימה ובהצלחה!

אולם אירועים – בתגובה לנהלים החדשים יעל גדסי

היו במקום חלק מהפריטים שעמדו לרשות החברים גם באירועים פרטיים כגון: מעט מפות שולחן, ברכונים, מעט כלים חד"פ, מחזיקי מפיות וכד'. נכון ששם היה המטבח סגור ופה הוא פתוח, אבל עבור מה כל הארונות שנבנו?

והעיקר - ממתי חבר צריך לשלם עבור צריכה של מקום ברחבי הקיבוץ?

אנחנו עדיין חיים כקיבוץ שיתופי. פועל יוצא מכך, שכל חבר וחבר שותף לכל אתר השייך לקיבוץ. כמו שאינו משלם על השימוש בדירתו, כך אינו צריך לשלם על מקומות השייכים לכלל החברים.

האם גם בבית מדרש, בבית עקד, בתי ילדים וכו', ואולי גם בביה"כ או להבדיל בחדר האוכל, נשלם על הכסא שאנחנו יושבים עליו? בכל המקומות הנ"ל, אחזקת המקום דורשת אחזקה וניקוי.

בתגובה להודעה ב'מבית' על נוהל השימוש באולם האירועים החדש, אודה ולא אבוש שנדהמתי מהנוהל ומהמסקנות שאליהן הגיעה המועצה. לצערי לא התאפשר לי להגיע לישיבת המועצה ולהביע את דעתי.

כשהצבענו באסיפה על הקמת האולם במקום החנות הקודמת, הנחתי שהנוהל יהיה כמו שהיה באולם הקודם. לצערי - טעיתי.

בעבר, האחזקה הייתה שייכת לעובדי חדר האוכל. כשהיה איזה אירוע כללי או שיעור, עובדי חדר האוכל דאגו לסדר כסאות או שולחנות לפי הצורך [עד היום, בשיעורו של הרב בימי שלישי בערב, אנחנו ביחד איתו, מסדרים את הכיסאות]. כמו כן, עברו עם מכונית שטיפת הרצפה גם אחרי אירועים פרטיים, שבהם החבר דאג להשאיר את המקום מסודר. מדוע זה השתנה? בנוסף,

מבצע ניקוי הקיבוץ לקראת פסח

ביום שני, ב' בניסן, 31.3.25 בשעה 16:30
נצא כולנו לרחבי הקיבוץ לניקוי החצרות, הדשאים
והמגרשים לקראת חג הפסח.

תודה לכולם,
מיכל סופר בר-לב

לקראת אספת החברים שתתקיים במוצאי שבת

על סדר היום במוצאי שבת, התקנת פאנלים ליצור חשמל על בתי החברים, הבנייה החדשה והקומותיים. נפגשתי עם שלמה אניקסטר, מנהל תחום האנרגיה, וביקשתי לשמוע במה

דברים אמורים. להלן עיקרי הדברים:

הקומותיים, וכיון שמדובר בבתי החברים - אנחנו מבקשים את אישור האספה לכך. ההערכה היא שנצטרך לחצי שנה של התארגנות, התקשרות עם קבלנים, הכנת תשתיות ועוד, ולאחר מכן ניגש לביצוע.

נושא האחזקה של הפאנלים והשמירה על האפקטיביות, מצריך ניקוי שלהם מעת לעת. לעניין הזה, ככל שהזמן עובר, ממציאים לנו פטנטים, אך בשלב הראשוני, במידת הצורך, ניעזר בקבלן חיצוני שיש לו את היכולת לעשות זאת, ובו זמנית לשמור על תקני הבטיחות המחמירים.

לגבי חיבור המערכות למערכת קריאה מרכזית, כבר כיום נתוני השימוש בחשמל בבתי החברים, ברובם, מגיעים למערכת ש"אוספת" את הנתונים ויודעת לנתח אותם. בעתיד, אנחנו מקווים כבר בקרוב, נצטרך לחבר את כל הבתים ביבנה למערכת מדידה מרכזית, וגם את הנושא הזה מקדמים בימים אלה.

מה יוצא לנו מזה?

התמורה שהמדינה תתן לכל קילוואט חשמל שנייצר על גג של בית מגורים, יהיה קרוב לחצי שקל.

הפרויקט עצמו, שמוערך בכמה מיליוני ₪, יחזיר את ההשקעה תוך כשמונה שנים, ואז הרווחים ייכנסו לקופת הקיבוץ.

כידוע, המדינה מעודדת יצור חשמל חלופי כמעט בכל דרך. אחת הדרכים, כפי שאנחנו מכירים שנים רבות, היא התקנת פאנלים סולריים - מה שכבר נעשה על רבים ממבני המשק וכן במבנים ציבוריים, כמו על גגות ענף המזון וגג מחסן הבגדים.

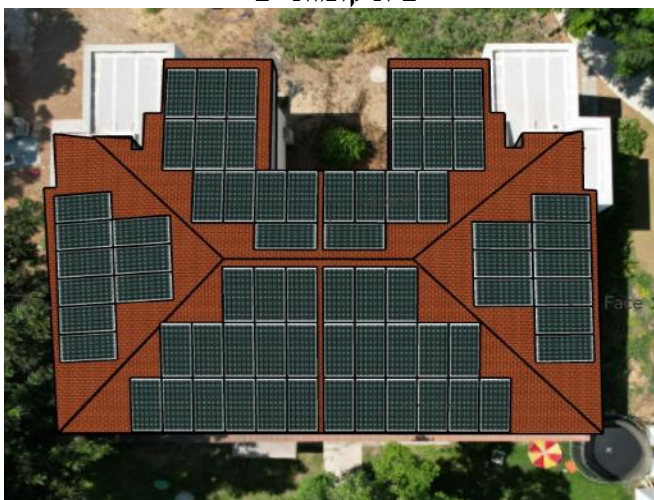
ברצוננו להרחיב את הפעילות ולנצל את גגות מבני המגורים להתקנת פאנלים שייצרו עבורנו חשמל. לצד זאת, בעתיד הקרוב ייכנס חוק חדש, שכל בית חדש יהיה מחויב להתקין על גג המבנה פאנלים ליצור חשמל. זה הכיוון ואנחנו מתקדמים אליו.

בשנה האחרונה נכנסנו לבדיקה יסודית של הנושא, בדקנו אותו כלכלית, דנו בו בהנהלת האנרגיה, ועדת מתאר, הנהלת המשק והנהלת הקהילה, והוחלט לבוא עם ההצעה לציבור.

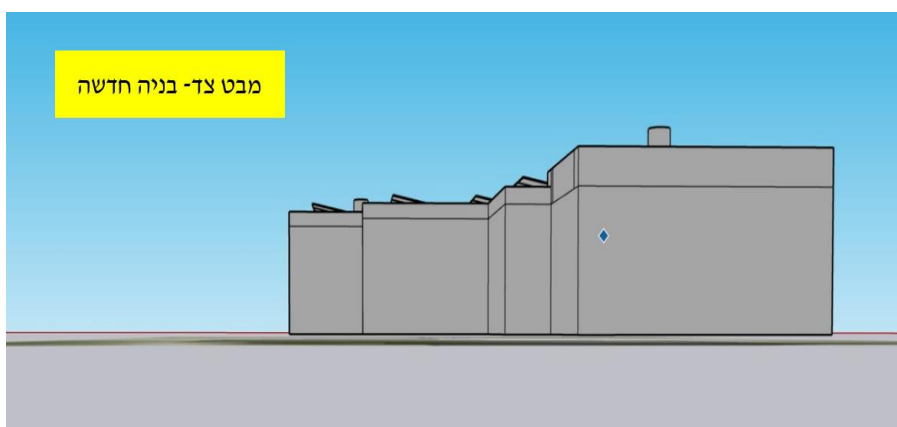
מבחינה טכנית, התקנת הפאנלים על הגגות לא תדרוש שינויים בתשתיות וכפי ששלמה מציין, ההתקנה עצמה לא תפגע בשטחי הנוי שמסביב לבתים בזמן ההתקנה, דבר שהיתה סיבה לחשוש ממנו. לאחר התקנת הפאנלים, יהיה שלב בו יהיה צורך להתחבר למערכת החשמל של הבית, מה שידרוש כניסה לתוך הבתים, אך חוץ מזה לא יידרשו שיתופי פעולה נוספים בין המתקין לחבר.

הכוונה היא להתחיל בהתקנה בבתים החדשים ולאחר מכן לעבור להתקנה על גגות

בית קומותיים

בית "חדש"

הביא לדפוס - שמשון גוטליב

מוזמנים לאספה

משולחנו של מנהל חברה ופרט / קובי שטיין

חברים גדול, בשכונת הזית ומחוצה לה. בקרוב נדווח על שלבים נוספים בתהליך, וכמובן שבסוף הדברים יגיעו להצבעה באספה.

במקביל, אני עסוק בימים אלו גם בניסיון לשבץ חברים וזוגות צעירים לבתים שיתפנו באבן דרך 22 ב-20, כחלק מההיערכות לקראת אבן דרך 3 (גם שאלות הנוגעות להתקדמות עם אבן הדרך הזו תגענה לאספה בקרוב בע"ה). היצע הדירות שלנו מצומצם מאוד, ואותו יש לחלק בין חברים, צעירים, זוגות צעירים ותושבים (חינוך פורמאלי ובלתי פורמאלי, תל"ם, ש"ל וכו'). אני מקווה שנסיים אתהשיבוץ בקרוב, ושנגיע לשביעות רצון מקסימלית, גם אם לא מלאה.

לבסוף, העיסוק בדיוור נוגע אל קשיים אל מול תהליך הבנייה, הן של החברים שעברו והן של אלו שעוד יעברו לבתים החדשים. חלק מהדברים מגיעים אל ועדת מתאר, ואני מעריך שידווחו על ידם. חלקם נידונים בצוותי הבנייה השונים. גם כאן, הרצון והאתגר להגיע לשביעות רצון - נוכחים. בע"ה נעשה ונצליח.

יותר מכל נושא אחר, העיסוק בדיוור, בכלל המרחבים שתיארת, מביא אותי לחשוב רבות על דברים שקראתי מזמן, מתוך שני ימי עיון שהתקיימו בקבוצת יבנה בניסן של שנת תשכ"ז (1967). ימי העיון עסקו בנושא "הסתפקות במועט", ובמסגרתם אמר חבר סעד, יהודה בר"ט

בפתח דבריי, ברצוני לברך את **משפחות חושן, מרמור וקינסבורסקי** על קבלתם לחברות. אנו שמחים בהצטרפותכם, ומאחלים לכולנו שותפות מבורכת ארוכת שנים.

על דירות, דיירים, ומה שביניהם

נושא הדיוור בקבוצת יבנה על שולחני במגוון רחב של היבטים. נושא מעמד שכונת הזית על שולחנה של הנהלת הקהילה, לאחר כשנתיים של דיונים בצוות אשר מינתה האספה לדון בו. בצוות נבחנו שתי שאלות מרכזיות: האחת היא: האם, לנוכח סטנדרט הבנייה החדש (טס"ח) של בתי החברים הדו-משפחתיים, נכון להתייחס לבתי שכונת הזית כשווי ערך (או בקיצור: האם הם נחשבים טס"ח?) ואם לא, מה עלינו לעשות, אם בכלל, על מנת להפוך את הבתים לטס"ח? על השאלה הראשונה, היה קל יחסית להשיב, שהפערים בין הבתים בשכונת הזית לבין הדו-משפחתיים גדולים מספיק כדי לומר שהבתים הללו אינם טס"ח במצבם הנוכחי (אין בכך כדי לומר שאלו אינם בתים טובים חלילה). לאור זאת, בצוות נבחנו חלופות מגוונות של שינויים אדריכליים בבתים, תוך ניסיון לייצר מציאות שבה יותר חברים יוכלו לראות בבתי טס"ח. כמובן, לכל הצעה תג מחיר, אשר צריך לבחון את כדאיותו ברמה החברתית והכלכלית, ועל כך עוד יורחב בעתיד. הנושא רגיש מאוד ומורכב, ברמה החברתית, ויש לו השלכות על ציבור

לה. כאן חשוב האיזון הנכון בין הרוח לחומר. נדמה לי שהאידיאל של השמח

בחלקו עשוי להנחות אותנו בכיוון זה". אינני בטוח שנכון, מהר כל כך, לבטל כליל את ערך ההסתפקות במועט, אך אני מזדהה בהחלט עם הצורך לעמול על הגברת השמחה בחלקנו. כך או כך, אני מקווה שהדברים יכולים להיות חומר למחשבה לנו, וכרגיל אני מזמין אתכם להשמיע מחשבותיכם בנושא.

על קירור והפרטה

נושא אשר נדרשנו אליו בהנהלת הקהילה הוא נושא המקררים בבתי החברים, לאור מצאי המקררים שעוד קיים במחסן (כמובן שהוזכר "מבצע סבתא" בדיון, לכל החוששים). איתי נחליאל הציג את המצב הנוכחי בפני הנהלת הקהילה, וניכר שאנו נדרש לשינוי בנושא זה. כזכור, לפני קרוב לעשור נדרשנו לקבל החלטה באשר למקררים בבתי החברים, כאשר ניכר כי חלק מהחברים רצו מקררים מטעם הקיבוץ, ואחרים רצו יותר אוטונומיה בבחירת המקרר. לאור זאת, הוחלט בזמנו כי יהיו שני מסלולים בקבלת מקרר: מי שבחרו בהפרטת המקרר, יוכלו לרכוש מקרר באופן עצמאי, תוך תקצוב הדברים באופן המתפרס על כמה שנים, ותוך קבלת אחריות מלאה על תחזוקת המקררים; ואילו מי שרצו להמשיך ולקבל מקרר מהקיבוץ - ויתרו על התקצוב, וקיבלו מקררים אחידים אשר תחזוקתם באחריות הקיבוץ. בחלוף הזמן, ניכר כי

ז"ל, את הדברים הבאים (ממליץ לראותם במלואם):

"קשה עד מאד להתייחס בימים אלה לנושא הנידון ביום עיון זה, מאחר שנדמה שבתנועה הקיבוצית – בכל קיבוץ וקיבוץ – כבר נהנים היום מדברים שאינם בגדר מעט. קשה ההתייחסות שבעתיים, מאחר שנדמה שערך ההסתפקות שוב אינו נמנה כלל עם ערכי הקיבוץ, ובמידה שמדברים בו, הרי זה לכל היותר בלשון עבר. אף על פי כן, שמח אני ביום עיון זה כביתר ימי העיון שלנו, שהרי כל מטרתם היא בירור רעיוני, מעין בדק-בית לרעיונות, אשר לאורם קמה תנועתנו, ויש לבחון אותם לאור התמורות.

רצוי, לדעתי, לתקן את הניסוח. במקום על הסתפקות במועט – נדבר על **השמח בחלקו**. ההבדל בין שני אלה ברור. ההסתפקות במועט הינה תוצאה של רצון להתנזר במתכוון מדברים רבים העושים את החיים ליפים יותר. ההסתפקות הינה סייג בפני ריבוי נכסים, המרבים כידוע דאגות ולעיתים אף משחיתים את האדם. המטיפים להסתפקות במועט אינם רוצים להסתכן במציאות העלולה להביא לידי "וישמן ישורון ויבעט", ומבכרים שלא להעמידנו במבחן זה [...]. ההסתפקות במועט אינה לפי רוחנו. אין אנו נזירים ואיננו בזים להנאות שבחיים אלה. מאמצינו חייבים להתבסס על הרחבת דעתו של האדם, מבלי אשר לתת לשיפור רמתנו הכלכלית מקום כבוד שאינו מגיע

כשהמקררים של הקיבוץ יסיימו את תפקידם – כל אחד בזמנו. ועדת שירותים תשב על המדוכה לנסח את הדברים, והם יגיעו לדיון ציבורי באספה בעתיד הקרוב.

אספת חברים

במוצאי שבת באספת החברים נתכנס לדון בנושא הפנלים הסולראררים על בתי החברים ובערעור על החלטת המועצה לחייב את החברים בתשלום של 100 ₪ בגין השימוש באולם האירועים החדש נרצה לנצל את האספה ולברך את החברים החדשים ולהרים כוסית לרגל הצטרפותם. דווה להגיע פיזית.

בב"ח לתו"ע

אין לקיבוץ אפשרות להמשיך ולתחזק את המקררים (כבר אין חלקי חילוף), וכן אין אפשרות להמשיך במודל שאיננו מופרט, בשל תחלופה גדולה של דגמי מקררים, אילוצים של תחזוקה (חובה - טכנאים של החברה), ואורך חייהם ההולך ומתקצר של כלל המקררים, ובראשם אלו שרכשנו בזמנו לבתי החברים. לאור זאת, נראה כי לא יהיה מנוס מאשר להעביר את כלל החברים אל מסלול ההפרטה של המקררים, בבוא היום (משמע,

תזכורת מצוות השתלמויות

הגשת בקשות להשתלמויות ארוכות לשנת תשפ"ו – שנת הלימודים 2025-2026 תתאפשר עד לתאריך 1.5.2025. **לא נקבל פניות לאחר מועד זה.**

נא לשלוח את הבקשה למייל v.hishtalmut@kv-yavne.co.il

או לשים בתא דואר "השתלמויות".

חברים שרוצים להתייעץ או נמצאים בשלבי בירור לגבי השתלמויות, מוזמנים לפנות אלי טלפונית או במייל.

שרה אריאל – מרכזת צוות השתלמויות

בהצדעה לצבא המילואים

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה – 1221
דואל: mrkyavne@clalit.org.il

שעות קבלה של האחיות:

08:30-07:00 - בדיקות דם במרפאה. בשעות אלה נבקשכם להגיע רק במקרים דחופים.
במקרים שאינם דחופים בואו בשעות 12:30-9:00 או בשעות הצהריים בימים א'-ד' 15:00-14:00, וביום ה' 18:00-14:00.
שעות קבלה של ד"ר מולא: יום א' 11:30-07:30, יום ב' 11:00-9:00, יום ג' 12:15-11:00, יום ה' 17:40-15:40.

לידיעתכם:

- הדואל של המרפאה נבדק מדי יום, ואתם מוזמנים להשאיר בו הודעות.
- בדיקות אק"ג מחייבות תיאום מראש מול האחיות במרפאה.
- אנו עדים לאחרונה לגל של מחלת השפעת. אנא פנו למרפאה ודווחו לאחיות על מצבכם, כדי שנוכל להעניק לכם את הטיפול המתאים.

התחשבות בסביבה:

למען הבריאות של כולנו – אם אתם לא מרגישים טוב, או אם לילד יש חום או תסמינים של מחלה, אנא הימנעו מהגעה למקומות ציבוריים, כולל חדר האוכל, הכלבו, גנים ובתי הספר. זה הזמן להישאר בבית, לנוח, להחלים – ולמנוע הדבקה מיותרת לסובבים. תודה על ההתחשבות ושיתוף הפעולה! יחד נשמור על קהילה בריאה.
רחלי וצוות המרפאה

בברכת בריאות טובה, לוות המרפאה

התנועה ואנחנו | במוקד – שאלת היחד שלנו פנימה והחוצה

לגיוס כולם. מילואימניקים, מכיניסטים, דור המשרתים ודור העתיד, מתאחדים למאבק משותף. מוזמנים להצטרף לקבוצה לעדכוניכם.

<https://chat.whatsapp.com/FW0AfcYoYx3HkCAoTIIACi>

צועדים לגיוס

ביום רביעי, ד' בניסן 2.4 תתקיים 'צעדת הגיוס' - צועדים לירושלים בדרישה: כולם מתגייסים! האירוע, ביוזמת הרב בני קלמנזון, ללי דרעי, חגי לובר, יזהר שי, תנועת 'אל הדגל', פורום נשות המילואימניקים, שותפות לשירות, פורום המילואימניקים הדתי לאומי, כתף אל כתף, ובתמיכת הקיבוץ הדתי וארגונים נוספים. לפרטים ועדכוניכם הצטרפו

<https://chat.whatsapp.com/B7CDvqYcp1a9zNs7Rz6ipd>

בין העבר הלוחם להווה הבורר

"ההיסטוריה חוזרת"? כבר למעלה משנה ניצבת בכניסה למוזיאון הפלמ"ח בתל אביב תערוכה המנציחה את ראשית ההתיישבות של הקיבוץ הדתי בנגב, ואת עמידת הגבורה של בארות יצחק בנגב. עם זאת, הקשר בין תנועת הקיבוץ הדתי לפלמ"ח לא נמצא במרכז סדר היום בהיסטוריה הרחוקה והקרובה. בתצוגת הקבע, פחות בולט מקומו של הקיבוץ הדתי, והסיפור המשותף והמיוחד של הפלמ"ח הדתי כמעט ולא מסופר.

פרס ראשון ב'האקתון גשר' לשתית התנועות הקיבוציות

בשבוע שחלף התקיים בבית הנשיא 'האקתון גשר' לצמצום הקיטוב בחברה הישראלית, יוזמה שמוביל ארגון גשר, בחסות ובהשתתפות נשיא המדינה, יצחק הרצוג, ובשיתוף מרכז ספיר לתרבות ולחינוך יהודי וקרן מיימונידיס. מתוך עשרות רבות של יוזמות שהוגשו, ובסופו של תהליך מקצועי של דיוק ושיוף המיזמים, הוכרז המיזם הזוכה:

פרויקט הבית המשותף לתנועה הקיבוצית ולתנועת הקיבוץ הדתי

הקמת בית משותף, מגוון דעות, והעמקת החיבורים בתנועות הקיבוציות. מעבר לשמחה ולגאווה, זכינו לפרס כספי מכובד, ולכך שהזכייה מקנה לנו בהמשך הדרך ליווי התהליך ע"י מנטורים מתנועת גשר, וכן מעורבות ותמיכה של נשיא המדינה. בעזרת השם – נעשה ונצליח!

לא עומדים מהצד – מצטרפים לאחינו ואחיותנו

בימים אלו יוצאים לדרך שני אירועים שקוראים לגיוס כל חלקי החברה הישראלית ולהירתמות למשימת השעה. אנו שותפים ותומכים בשני האירועים וקוראים לכל מי שיכול/ה לסייע בהפצה, להצטרף ולהיות חלק.

בשביל ניצחון חייבים חיילים

ביום ראשון, 30.3 יוקמו שטחי כינוס מול הכנסת, בדרישה

משתתפות ומשתתפים ממערכות החינוך ביישובי וקיבוצי התנועה זכו למפגשים משמעותיים ומעצימים עם משה שפירא, אביו של ענר שפירא הי"ד; ניצן וסיון לוי - שסיפרו את סיפור הפציעה במלחמה וההתמודדות המשפחתית; ד"ר אודליה אלקובי - שדיברה על חשיבות "אימון הרריר" של הכישורים החברתיים; הרב יהודה גלעד, רב קיבוץ לביא, שחידד והתריע בפני הסכנה הגדולה בעת הזאת – סכנת הפילוג בעם; גולן רייז מעין צורים, שיצר עבורנו מפגש קולנועי ואנושי, וחבר אותנו לנושא דרך קטעים מסרטינו; רני אלון מטירת צבי, שדיבר על אינדיבידואליזם וקולקטיביזם; יערה וידמן סמואל, רמ"ת במדרשת עין הנצי"ב, שלימדה דרך סוגיות שהביאה, נקודות מבט מעניינות בין הפרט לכלל. ולא נשכח את הסיורים המטלטלים בקיבוצי המחנכים של תנועת "דרור ישראל" - רביד ואשבל. את שוק "פרוייקטים חינוכיים" המרשים, את מופע תיאטרון הפלייבק "אנסמבל שילובים". וכמובן שבין לבין, כיבוד וארוחות כיד המלך של מלון לביא הנפלא, מלון הבית של הכנס. אז, אם טרם הצטרפתם למערכות החינוך התנועיות, זה הזמן. שילוב של שליחות, משמעות ולמידה. ואם עוד לא היכרתם את מפיקת הכנס האלופה - בר אביבי ממעלה גלבע, שקיבלה בשבוע שעבר גם את תעודת "הצעירים המבטיחים של התנועות הקיבוציות" – כנראה עוד תשמעו עליה בעתיד. תודה לכל השותפות והשותפים, והם רבים, ותודה ענקית למי שעומדת בראש – אפרת שלומי מסעד, מנהלת מחלקת החינוך שלנו.

ביוזמת הנהלת בית הפלמ"ח, ובשיתוף עם העוסקים בהנחלת מורשת הנגב המערבי, התקיים בשבוע שעבר כנס בנושא.

הארכיונאית והחוקרת נעמה עציון, בתו של אברהם זלקין ז"ל, מראשוני הפלוגה הדתית בפלמ"ח, סיפרה באמצעות חומרים מרתקים שתחילת דרכה של המחלקה הדתית במשעולי הפלמ"ח התרחשה ב"אם הקבוצות הדתיות" - קבוצת יבנה, אולם החברים הצעירים לא שרדו את הדרישות הבסיסיות של הקיבוץ – קימה מוקדמת ועבודה אינטנסיבית...

ד"ר יוחנן בן יעקב מכפר עציון סיפר על קשרי התושבים ולוחמי ההגנה והפלמ"ח בגוש עציון בשנת תש"ח, דרך תיאור דמויות המופת של מפקדי גוש עציון מטעם "ההגנה", ועל היחס המיוחד לו זכו גיבורי המחלקה הדתית, מקימי ביריה ואנשי בארות יצחק בנגב.

טל ביליה מסעד, מפקד כיתת הכוננות, ששכל את אחיו, אריאל הי"ד, בקרב בעיר אופקים, ריגש את המשתתפים בסיפורו של קיבוץ סעד בשבעה באוקטובר - סיפור כואב ומעורר ההשראה.

את היום נעלו איתי זידנברג, ויוחנן בן יעקב, שיושבים כבר חודשים רבים ודנים בניסוח "[האמנה לאיחוי החברה הישראלית](#)" – מוזמנים לעיין בקישור.

תודה למארגנים – צוות מוזיאון הפלמ"ח, לשירי ארליך ולדוד דרורי (סעד), ותודה למשתתפים.

כנס החינוך השנתי - המתח שבין היחיד והיחד

בכנס החינוך השנתי עסקנו השנה במתח שבין היחיד והיחד, בשלל היבטים. מעל 100

הפנינץ
שוק קח-תן "אביבי"
במשק ילדים
 ביום ראשון, א' בניסן, 30 במרץ
 18:00-16:00
 מה להביא?
 כלים, אביזרים, שטיחים, משחקים שלמים, תמונות ועוד.
 מה לא להביא?
 ספרים ובגדים
 פינת קפה ופופקורן
 ניתן להביא את הפריטים במהלך יום האירוע
 בא 1 קשמה!
 113 מושק ילדים
 מה שבשילך מיתר לאחר הוא אוצר!

לפניך
מכירת תכשיטי גצי
 שרשראות, עגילים
 וטבעות מכסף
 בעבודת יד.

פאכיפ תמק"מ בוא שלישי
 בתאריך ג' בניסן תשפ"ה, (1.4)
 לובי חדר האוכל
 בין פלמחים 11:30-13:00

תכשיטי גולדפילד
 מכירה בהנחה גדולה!

נתן גדיס — 050-6998379
 רות גורליק 050-6998398
 Gil3@kv-yavne.co.il

יצירות של שלומית

מכירת
 נחשושים לחינוכות,
 כיסויי פלטת שבת
 ועוד
 מעשה ידי שלומית
 ביום שלישי, ג' בניסן
 (1.4.25)
 בשעות 11:30-13:00
 בלובי חדר האוכל
 בואו להתחדש!

שלומית ורויה

נר זיכרון חודש ניסן

ב'	תשס"ב	תמר	נעמן
ו'	תשפ"א	רמי	עפרוני
י'	תשל"ד	שמואל	נעמן
י"א	תשס"ג	שרה	אקרט
י"ב	תשנ"ח	דוד אליעזר	אריאל
י"ד	תשנ"ח	טובה	אדר
י"ד	תשס"ב	ישראל שלמה	כהן
ט"ז	תשפ"ג	אסתר	תדהר
י"ז	תשנ"ט	אריה	וצלר
י"ח	תשס"ו	אליהו	בוכאסטר
י"ח	תש"ן	מאיר	בר שלום
כ"כ	תשע"ב	אלחנן	איטלי
כ"ג	תשמ"ז	נגה	שטיינר
כ"ג	תשפ"ג	מיכאל	נעמן

לחברתנו ליזט עפרוני

משתתפים באבלך הכבד על מות אימך

סימי אוחיון ז"ל

תנצב"ה

בית קבוצת יבנה

פתאום נפל עלי אביב אילן גולדהירש

פתאום נפל עלי אביב	פתאום נפל עלי אביב
חצוף ומסתער	ישר מן האויר
את נחירי אפי הרחיב	פתאום בכל המרחבים
ניחוח משפר	צועק זרוק בהיר
פתאום נפל עלי אביב	פתאום נפל עלי אביב
והוא, ולא אחר	צעיר ורענן
אל מול חלון ביתי הביא	והוא המס בהבל פיו
עולם יפה יותר.	גם רוח, גם ענן.

פתאום נפל עלי אביב	אך מי יתן והוא
ומגעו נעים	יהיה אתי כל השנה
ואת נפשי פשוט השיב	כי האביב הנו
השיב את החיים	הרבה יותר מסתם עונה
פתאום נפל עלי אביב	אך מי יתן והוא
ונצנים המטיר	יהיה אתי כל השנה
ובזכותו, אני מודה	כי האביב הנו
כתבתי את השיר.	הרבה יותר מסתם עונה
	- האביב!

על השירים : יצחק ברוכי